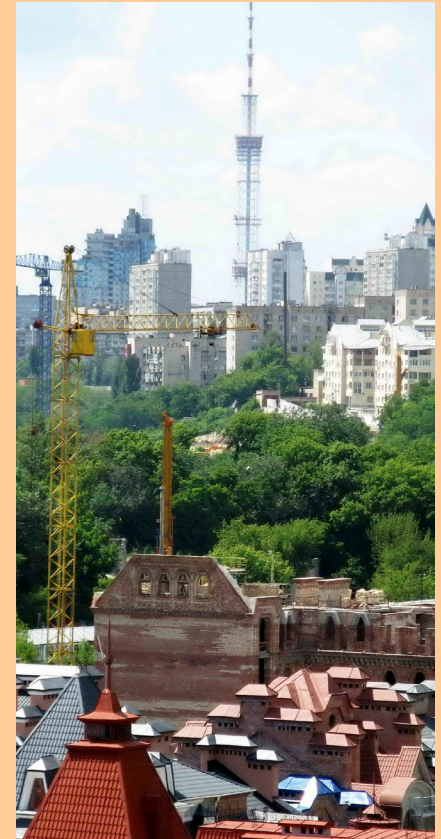

Djinnie Pie

Подорожі Пані ТелеВехі

За вікном дівчинки Джені, яка мешкала в Києві, жила телевізійна вежа. Чому за вікном? По-перше, вежі не живуть у квартирах. По-друге, телевізійна вежа стояла на сусідній вулиці і її було видно крізь Дженіне вікно. В цю квартиру дівчинка переїхала недавно і така сусідка стала приємною несподіванкою. Джені подобалося дивитися на вежу.
Вранці, коли сходило сонечко...

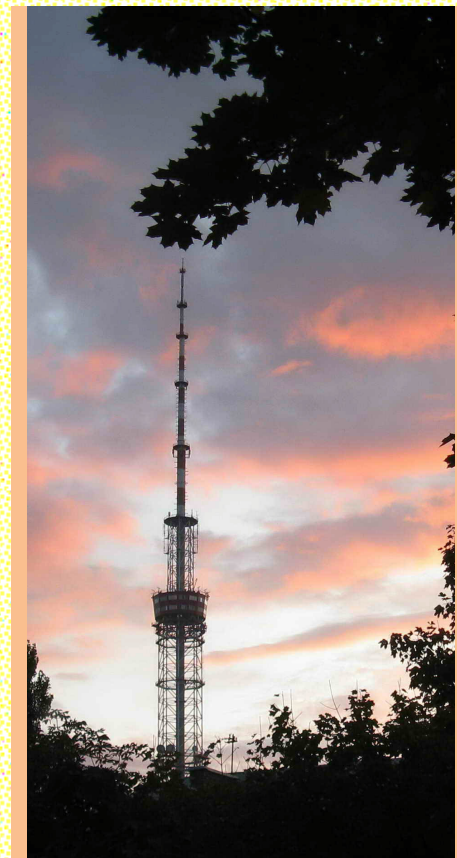
А, так! Треба сказати, що Дженя була дуже допитлива. Часом непосидюча, бо її цікавило все навкруги. То ж не дивно, що вона прокинулася...

...вранці, коли сходило сонечко!

В цей час вежа виглядала особливо. Рожеві світанкові хмаринки на блакитному небі робили вежу загадковою та романтичною. Вона здавалася казковою принцесою!

Коли Дженя поверталася зі школи, вежа звично стояла на своєму місці. Вдень вежа не відволікалася на різні фантазії, бо вдень вона працювала особливо.

Зрештою, це була головна телевізійна вежа країни!

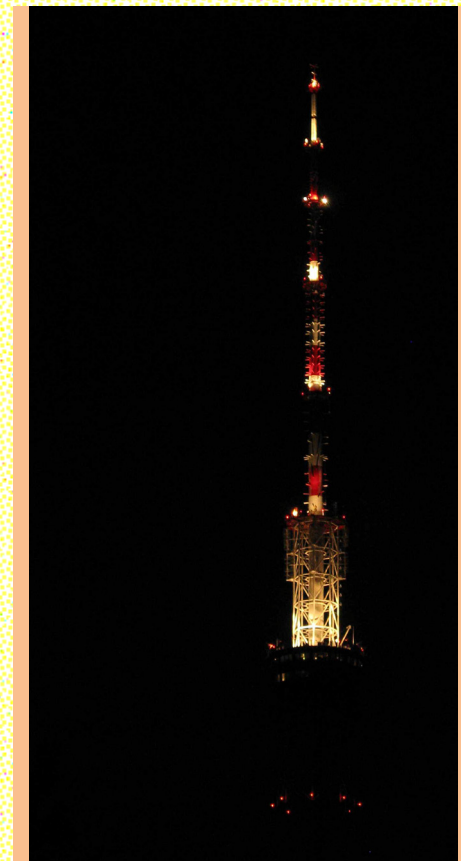

Котрогось вечора Дженя задивилася на вежу. О! Ввечері вежа була просто надзвичайною! Кілька низочок червоних лампочок світилися на кожному її ярусі. На тлі темно-синього неба вони виглядали як коралі, чи навіть рубінові намиста. А сама вежа була схожа на знатну Пані, що прийшла до Опері на Нічний Бал.

– Цікаво, – подумала Дженя, – якщо вежу запросять на бал, ох і височезний мав би бути той палац! Цікаво, а як звуть таку милу особу, якою є вежа?

Згодом Дженя стала називати вежу Пані Телевізійна Вежа. А по-сусідські просто ТелеВежа. Джені подобалося вигадувати різні імена. Цього вона вчилася у свого друга, котрий вигадав, доречі, для своєї ліпшої подружки Євгенії цікаве і незвичне Дженя.

Ну ж бо й дівчинка була цікава та незвична!

Джєня залюбки малювала вежу. Кожного разу малюнок був схожий на портрет: ТелеВежа при сонячному світлі, ТелеВежа з пухнастими білими хмарками, ТелеВежа з краплями дощу... Можна було заповнити цілу картинну галерею! А святкові портрети? П'ятдесят святкових прожекторів висвітлюють всю мереживну височінь! Хіба тут встоїш проти малювання?

Та якось осіннього вечора, подивившись за вікно, Джєня помітила... Вона нічого не помітила!

– Мамо! Мамо! Щось сталося! Пані ТелеВежа зникла!! – запанікувала Джєня.

– Яка пані? Що значить зникла? – здивувалася Джєніна мама.

– Ну, вежа! Телевізійна! Зникла! Може її розібрали на маленькі вежки? А може навіть на окремі ліхтарики?!! І що ж тепер буде за вікном? – невгамовна фантазія дівчинки змальовувала неймовірні картини.

– Та ні, доню, це просто туман. Восени це не рідкість. Повітря насичується дрібними водяними крапельками і стає ніби густим і непрозорим. Крізь туман погано видно. От і все.

– **Н**і, все зникає! Пам'ятаєш, як все зникало у чарівному циліндрі фокусника, коли ми ходили до цирку? Мабуть, це капелюх Космічного Чарівника вкриває ціле місто! І все зникає...
– Ох ти ж і фантазерка! Час вже від фантазій відпочити. Подивись, вже пізній вечір, треба вкладатися спати, – сказала мама.

Дженя замружила очі, порахувала до десяти і відкрила їх. Вежа не з'явилася навіть після цього.

– Точно, це Чарівник якийсь... Або... Або Пані ТелеВежа пішла подорожувати! От тільки, цікаво, куди?

Дженя й насправді була фантазеркою! Окрім того, дівчинка була слухняною, тому пішла чистити зубки та вкладатися у ліжечко. Лежачи під пухнастою теплою ковдрочкою, вона крутилася, бо ніяк не могла збагнути, куди насправді могла б піти Пані ТелеВежа.

Підійшла мама, поправила синеньку ковдру в жовті зірочки, поцілувала Дженіного носика та сказала:

– Не крутись! Знайдеться твоя вежа. Це просто туман!

За хвилинку оченята Джені самі собою закрилися і дівчинка заснула...

Сон перший: телемісток

Поступово туман почав розсіюватися і танути. Все розвиднилося наче вдень і Дженя помітила...

...що вежі насправді немає на місці!

Там, де за вікном зазвичай височіла металева мереживна красуня в намистах тепер нічого не було!

– Де ж ти, велична Пані ТелеВеже? – здається вголос запитала Дженя.

– Я пішла у Париж до своєї подруги, знаної на весь світ Ейфелевої вежі! Цю телевізійну вежу придумав архітектор на прізвище Ейфель. Французька столична красунечка запросила мене у гості, адже у нас сьогодні особлива подія, телеміст, – пролунало поруч.

– Цікаво, як я почула те, про що говорить ТелеВежа? Адже її немає поруч!

Те, що вежа розмовляла, Дженю не здивувало. Вона знала, що саме завдяки вежі працює і говорить вдома телевізор.

Ейфелева вежа

– Всі телевізійні вежі поширюють радіо та телевізійні сигнали за допомогою антени. Це спеціальний пристрій що передає та приймає радіохвилі на далекі відстані. Слово телебачення означає «далеко бачити». Тому і радіо, і телебачення працюють там, де самої вежі вже й не видно.

– Цікаво, то значить ви, вежі, ходите у гості по телемістках?

Дженя відчула, як ТелеВежа злегка всміхнулася і відповіла їй:

– Не зовсім так. Телеміст – це зв'язок, встановлений між вежами. Радіохвилі несуть інформаційний сигнал в телевізійну студію кожного учасника телемосту. Під час такого одночасного зв'язку люди можуть бачити одне одного і спілкуватися ніби вони поруч, – пояснила вежа.

– Цікаво! То телеміст це як місточок дружби! – зраділа Дженя.

– Так! Тому час від часу ми, вежі, ходимо в гості аби домовитися про це. Найближчим часом, приміром, ми зустрічаємося з телевізійною вежею з Німеччини. Її встановлено в місті Берлін. Довжина її антени сто вісімнадцять метрів, а важить антена двісті сорок п'ять тон!

Берлінська вежа

– Оце так! Цікаво, а в неї також є вежі-подруги?

– Аякже! В усіх країнах, де готують власні телевізійні програми, мають бути телевізійні вежі. Через них посилають інформаційну хвилю-сигнал до інших веж.

Не відкриваючи очей, просто у ві сні Дженя раптом побачила розмаїття картинок далеких телевізійних веж. Адже телевізійні вежі передають не тільки звук, а й зображення! Картинки були яскраві, мов фотографії з літнього відпочинку!

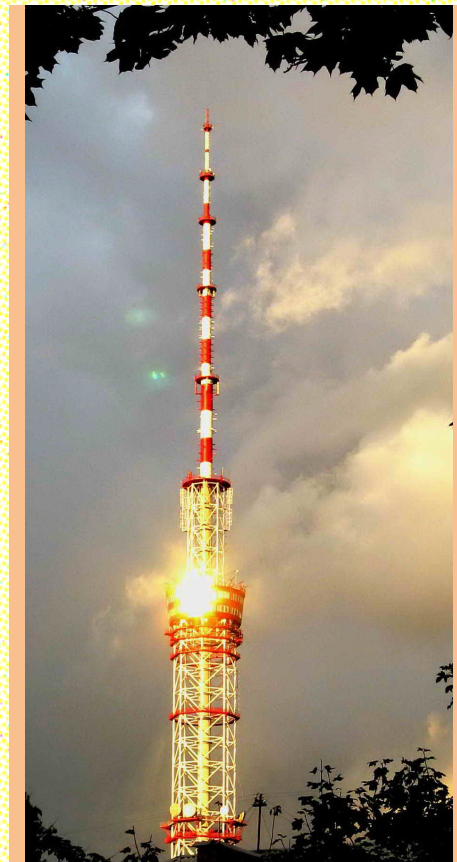
– Ох і цікаве життя у Пані ТелеВежі, – подумала Дженя та...

...прокинулася!

Вона одразу побігла дивитися, що там за вікном. За вікном світило ясне сонечко, горобці весело щебетали і раділи з цього. Вежа чемно стояла на звичному місці.

– Доброго ранку тобі, Пані Телевізійна Веже! Передавай привіт своїм подругам! – сказала Дженя і помахала рукою.

Вона нічого не почула у відповідь, але знала, що вежа старанно працює і не може відволікатися під час роботи.

Швидко промайнув день і надвечір Дженя знову виглянула у вікно.

Коралові намиста вже з'явилися на вечірньому небі. Дівчинка помітила, що окрім цього на одному з поверхів вежі є віконця, розташовані по колу. Вони світилися денним світлом і утворювали окремий комірець Пані-красуні.

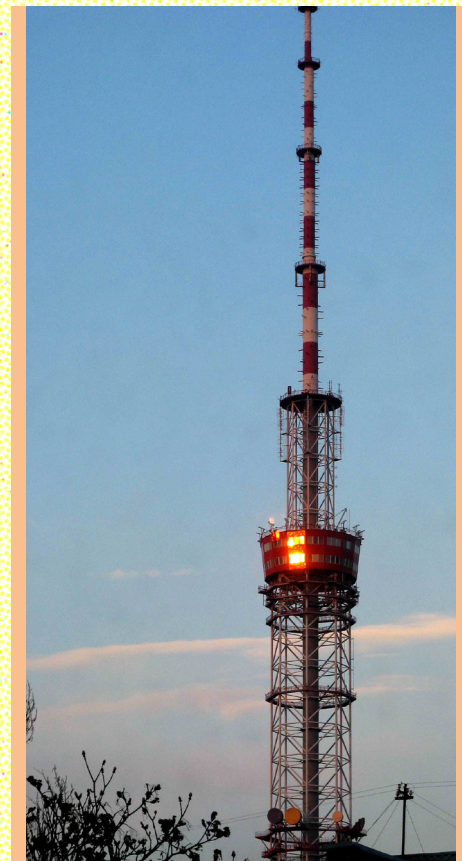
– Цікаво, що ж там відбувається?

Женя замружила очі, порахувала до десяти та уявила як всередині великої круглої кімнати ходять люди у білих комбінезончиках. Чомусь їй здалося, що має бути саме так. На спеціальному пульті вони натискають певні кнопки, яких була сила силенна!

– Мабуть, створюють зв'язок для телемосту, про який розповідала вежа, – подумала вона.

– Так! Це Головний пульт управління. Звідси керують усіма телевізійними трансляціями – передачею хвиль з телевізійним сигналом, – почулося Джені. Вона навіть озирнулася. Звісно, вежі поруч не було.

Тому вона і телевізійна, щоб розмовляти на відстані!

На кухні мама вже приготувала вечерю і покликала Дженю до столу. Навіть не треба було повторювати двічі, як інколи траплялося. Здебільшого тоді, коли Дженя надто далеко літала світом своїх фантазій і не одразу чула мамині слова.

Проте сьогодні вона й сама поспішала до ліжечка, аби знову вирушити у подорож разом із ТелеВежею. Засинаючи, Дженя вмостилася так, аби хоч краєчком ока бачити червоні ліхтарики вежі.

– Цікаво, може це ліхтарики посилають сигнальні хвилі, про які говорила ТелеВежа... – крізь сон думала дівчинка.

Сон другий: вежі-мережі

- *У*е попереджувальні вогні, – почула Дженя знайомий голос. – Телевізійні вежі дуже високі. Коли літак пролітає повз вежу у темряві чи тумані, сигнальні вогні попереджають про перешкоду.
- То вежі справді аж до неба! – у захваті думала Дженя.

Вона вже була готова замружити очі і уявити щось надзвичайне, але її очі насправді були вже закриті. Вона ж бо спала!

– Цікаво, якої висоти може бути телевізійна вежа? Мій зріст один метр ще й двадцять сантиметрів! Цього літа я піросла аж на цілих п'ять! А величезне колесо огляду, на якому ми каталися нещодавно, майже 25 метрів. Так тато казав!

– О! Я набагато вища! Моя висота 385 метрів. А ось телевізійна вежа Сі-Ен Тауер з міста Торонто, що в Канаді, довгий час була найвищою спорудою в світі. Вона майже вдвічі вища за Ейфелеву вежу. Її висота п'ятсот п'ятдесят три метри.

– Це більше за півкілометра! – у захваті вигукнула Дженя.

Сі-Ен Тауер

– **Н**ині збудовано ще вищу вежу і скоро вона запрацює. Ми, вежі, дуже її чекаємо. Вона з міста Дубай, що в Об'єднаних Арабських Еміратах. Разом з антеною вона сягатиме більше восьмисот метрів, – продовжила ТелеВежа.

– Цікаво! А навіщо такі високі вежі?

– Щоби ніщо не заважало сигнальним хвилям. Тоді вони піднімаються над будинками, лісами та горами і можуть далеко передавати – транслювати – сигнал.

– По всій нашій Землі? – допитувалася Дженя.

– Земля кругла, а хвилі ідуть прямо. Щоби сигнал пройшов навколо Землі, потрібні менші вежі-помічники. Вони приймають сигнал і передають далі у потрібному напрямку. Так багато допоміжних веж-ретрансляторів спрямовують сигнал навколо всієї планети. Від вежі до вежі, справжньою мережею.

– Цікаво, а якщо десь поставити таку мережеву вежу неможливо? Приміром, високо в горах? Чи далеко в океані? А навіть на Північному полюсі? Там що, немає телебачення? Цікаво, а як же тоді дивитися мультики?

Схоже, Дженіна фантазія не мала відпочинку навіть вночі!

Бурдж Дубай

На цьому Дженя почула, як запрацював телевізор, де саме показували її улюблений мультфільм.

– Прокидайся, Дженю! Приємного ранку тобі, фантазерко! За п'ять хвилин сніданок! – чомусь раптом маминим голосом заговорила ТелеВежа.

– Ой, це ти, мамочко! – сказала Дженя, розплющуючи очі.

– Треба таки прокидатися, – подумала дівчинка і мерщій побігла робити зарядку, аби вчасно встигнути до школи.

Там же стільки цікавого! Хіба можна пропустити?

Ранок і справді був приємний. Вежа стояла за вікном і дарувала дітлахам веселий мультик та гарний настрій перед шкільним днем. На уроках Дженя старанно виконувала всі вправи, аби звільнити час для вечірніх роздумів про вежу. У ліжечку Дженя й не помітила, як прийшов сон.

Вона навіть не почула, як підходила мама поправити ковдру і неслухняні кіски своєї донечки.

Дженя вже подорожувала з Пані ТелеВежею...

Сон третій: супутникова наука

У цього разу, опинившись в круглій кімнаті Центру управління сигналами, Дженя одразу запитала те, що її хвилювало весь день.

– Цікаво, а й справді, якщо хтось пливе на величезному кораблі через океан, де там знайти вежу, що передаватиме телевізійний сигнал ?

– Не хвилюйся, Дженя! Там, де важко побудувати ретранслятор, сигнал передають через супутник. Спеціальний антенний пристрій-передавач встановлюють на супутник зв'язку. Супутник кружляє навколо планети та передає сигнал на супутникові антени – пристрої, що вловлюють від нього телевізійні хвилі. Супутникові антени можна встановити будь де, навіть на кораблі, – спокійним голосом диктора відповіла Пані ТелеВежа.

– Стільки всього! Мабуть, не просто в усьому розібратися! Тут кнопок і перемикачів більше, ніж у тата в кабіні підйомного крану!

Треба зауважити, що Дженін тато працював кранівником на великому будівельному крані. В кабіні справжнього підйомного крану Дженя ще не була, бо дітям туди зась. Проте вона бачила все на тренажері, коли тато здавав фаховий іспит на виконання краном найскладніших монтажних робіт. Дженін тато хотів бути найкращим кранівником, і як його Дженя фантазував і мріяв.

– Справді, роботи багато аби була можливість дивитися передачі з різних далеких країн та частин світу. Кожній справі, і телевізійній також, обов'язково вчитися треба, – продовжила ТелеВежа.

– Прокидайся, вже вчитися треба! – відлунням почула Джені.
– Невже якийсь ретранслятор зіпсувався і телевізор повторює слова? – подумала вона.

Швиденько відкривши оченята, вона побачила маму і ледь не здивувалася. Сказавши «добридень» Дженя побігла мерщій збиратися до школи.

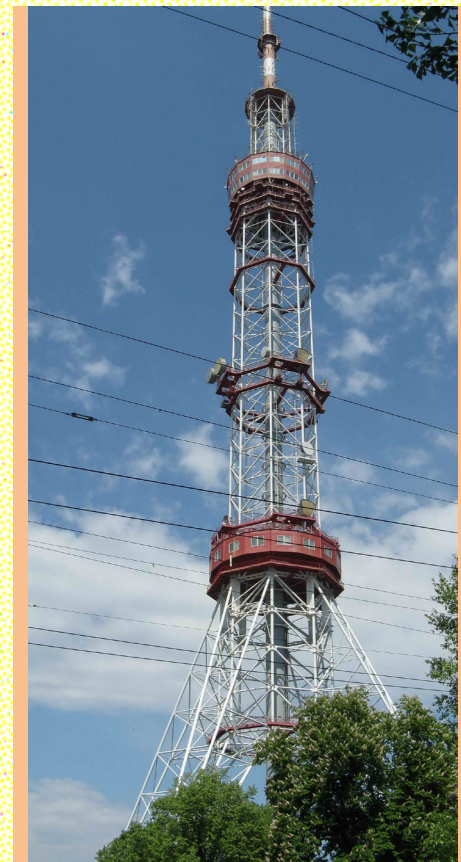
Тепер вона більш заповзято вчитиме кожну шкільну науку!

Звісно! Навіть від малесенької помилки все може зіпсуватися. Тепер Дженя добре це розуміла. Якщо хтось в слові «Пуск» замість букви «у» напише «и»? Що тоді вийде? Якийсь «Писк»! І що з ним робити? Хіба стане щось працювати від писку?

Так навіть і без мультиків можна залишитися!
А цього не схоче жодна дитина в світі!

Ввечері перед сном Дженя розповіла татові, як цікаво їй більше дізнатися про кнопки, вимикачі та різні штуки на пульті управління. Тато ж міг би багато чого їй пояснити!

Розповів тато і про Київську телевізійну вежу.

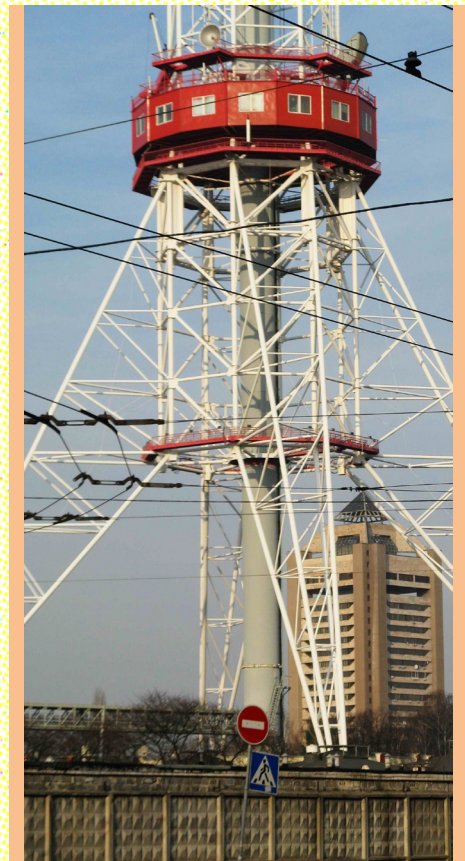

Не сон, а дійсність, чи Дійсність як сон!

Тепер Дженя дізналася, що Київська вежа цілком складається зі сталевих труб різного діаметру. Ця ґратована висотна споруда є найвищою металевою конструкцією світу, що стоїть вільно, без підтримуючих дротів! А в Україні вищої будівлі немає!

Дженя слухала дуже уважно. Вона до того й уявити собі не могла, що тільки сама вежа важить дві тисячі сімсот тон! Стоїть вежа на чотирьох нахилених ґратованих опорах. А ще є дві технічні споруди на висоті вісімдесят та двісті метрів. До них ведуть два ліфти всередині труби, завширшки аж чотири метри!

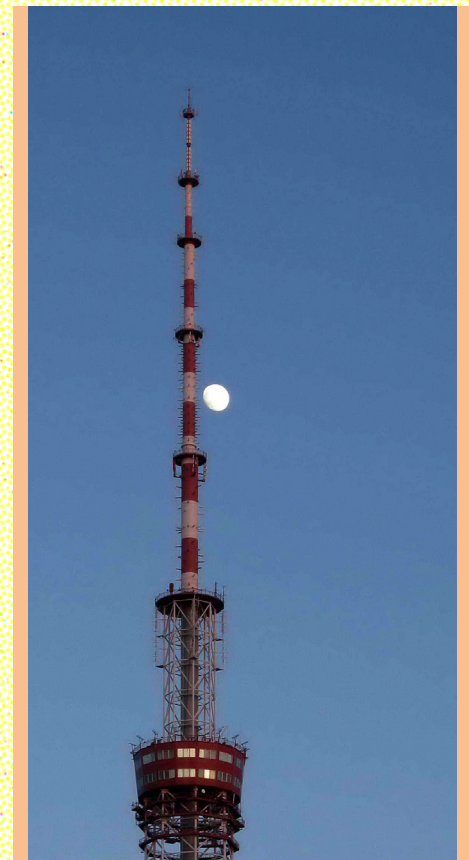
Найцікавішим було дізнатися, як будували вежу такої незвичної конструкції. Для з'єднання трубчатих елементів київської телевежі не використали жодного болта чи заклепки! Весь монтаж, тобто складання, виконували електрозварюванням. Що це таке тато пообіцяв розказати наступного разу.

Але найбільше Дженю вразило, що телевежу будували ...від гори до низу! Тобто, поступово додаючи нижніх ширших частин! Цей спосіб виявився унікальним, це означає єдиним і неповторним. До того ж для будівництва телевежі не застосовували жодного підйомного крана чи гелікоптера! Все це придумали і зробили українські фахівці.

Улюблена ТелеВежа стала ще більш величною в очах дівчинки, та разом з тим ще ближчою. Пані ТелеВежа разом з Місяцем, що ледь не зачепився за її верхівку, тихенько заглядали у Дженіне віконце. З-під теплої ковдрочки, що як завжди трохи зсунулася донизу, виглядали вперті задерикуваті кіски. Цієї ночі Дженя бачила різнокольорові як мультики сни. Ранком був гарний настрій. Вона прокинулася у передчутті дива.

Шкільний день промайнув швидко. Відчуття дива не полишало дівчинку. Навіть сильна осіння злива не зіпсувала його.

А ввечері, коли тато прийшов з роботи, він повідомив чудову новину. Весь Дженін клас запрошено на екскурсію до Телевізійного Центру Управління, що поруч з Пані ТелеВежею. Ой, тобто, Київською телевізійною вежею!
Ох і чудовий фантазер тато Джені!

Дженя неймовірно зраділа і підбігла до вікна. Їй кортіло швидше поділитися радістю з Пані ТелеВежею. Проте вежі не було видно. Злива за вікном продовжувала окреслювати дощем похилі лінійки як в шкільному Дженіному зошиті.

– Певно, Пані ТелеВежа пішла налагоджувати нові мости, – подумала Дженя. Вона як ніхто знала, що вежа працює, навіть коли її не видно. Бо ТелеВежі завжди роблять свою корисну справу, аби всі люди могли вільно спілкуватися.

Засинаючи, Дженя помітила крізь пасмуги дощу на віконному склі яскравий червоний вогник, що підморгував їй з височини синього нічного неба.

Це Пані ТелеВежа бажала дівчинці гарних фантастичних снів!..

Телевізійні вежі, про які розповідала Пані ТелеВежа

Ейфелева вежа

Місто: Париж

Країна: Франція

Висота:

300 метрів + 24 м антена

Берлінська вежа

Місто: Берлін

Країна: Німеччина

Висота: 368 метрів

Сі-Ен Мауер

Місто: Торонто

Країна: Канада

Висота: 553.3 метри

Бурдж Дубай

Місто: Дубай

Країна: Об'єднані Арабські

Емірати

Висота: 818 метрів

Вітаю щиро!

Тепер ви познайомилися з чарівною Київською телевізійною вежею та її подорожами! Сподіваюся, встигли подружитися з допитливою дівчинкою Дженею! Напишіть мені про свої враження, будь ласка! Вашого листа я передам Пані ТелеВежі, адже вона поруч, за вікном! :0)

Дописувати можна у [Відгуках](#). Свої малюнки та фото телевеж надсилайте на сайт vsimrii.in.ua.

Ваш Автор

© Фотографії Київської телевізійної вежі від автора, якому також подобається наша Вежа!
Інші фото з Вікіпедії.